

בש"פ 3718/22 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3718/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 1.6.2022 (כבוד השופט א' נחלון) ב-עמ"י 363-06-22

בשם המבקשת: עו"ד גבריאל טרונישילי

החלטה

1. עניין לנו בבקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מהיום, 1.6.2022 (השופט א' נחלון, 363-06-22), שבגדרה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים שניתנה אתמול, 31.5.2022 (השופט ע' שקד, מ"י 58175-05-22). בית משפט השלום קבע כי המבקשת תשוחרר בתנאים למעצר בית בפיקוח אחיה, ואילו בית המשפט המחוזי הורה על מעצרה של המבקשת מאחורי סורג ובריש עד מחר, 2.6.2022, בשעה 12:00.

2. המבקשת נעצרה ביום 28.5.2022, בחשד שבמהלך ויכוח שפרץ בביתה תקפה את אביה ופצעה אותו, לרבות באמצעות חפץ חד. בדיון שהתקיים בבית המשפט השלום ביום 29.5.2022 נקבע כי קיים חשד סביר וכן עילת מעצר, ומעצרה של המבקשת הוארך עד ליום 31.5.2022. ביום 31.5.2022 הוגשה הצהרת התובע, ובד בבד הוגשה בקשה להארכת מעצרה עד ליום 3.6.2022.

בתום דיון שהתקיים ביום 31.5.2022, הורה בית משפט השלום על שחרור המבקשת ממעצר. בהחלטתו ציין כי מחומרי החקירה עולה כי חומר הראיות מגבש תשתית ראייתית לכאורית לביצוען של העבירות נושא הבקשה; אולם סבר שיש מקום לשחרר את המבקשת למעצר בית, בפיקוחו של אחיה ותחת תנאים מגבילים שונים, לרבות אי-יצירת קשר עם המעורבים באירוע ובפרט עם אביה של המבקשת. עם מתן החלטת השחרור, ביקשה המשיבה עיכוב ביצוע של ההחלטה. בית המשפט נעתר לבקשה, והורה כי ביצוע החלטת השחרור יעוכב עד ליום 1.6.2022 שעה 11:00.

3. המשיבה הגישה ערר על ההחלטה לבית המשפט המחוזי היום בבוקר, 1.6.2022; ובית המשפט המחוזי קבע כי יתקיים דיון בערר בשעה 13:00. עם תחילת הדיון בשעה 13:00, ציין בית המשפט המחוזי כי בשל תקלה לא נקבע הדיון בשעה מוקדמת יותר, כאשר עיכוב הביצוע מסתיים בשעה 11:00. עם זאת, מצא בית המשפט המחוזי כי התקלה כשלעצמה אינה מצדיקה להורות על שחרורה של המבקשת ממעצר, ודן בערר לגופו. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר, תוך שקבע כי המעשים שבהם חשודה המבקשת מקימים לכאורה עילת מסוכנות. עוד הוסיף כי ספק אם ניתן לומר בנסיבות הנוכחיות כי מעצר בית יאיין את מסוכנותה; זאת כאשר בית משפט השלום הורה על שחרורה למקום שבו על פי החשד ביצעה את העבירה, ושב על פי הנטען מתגורר גם האב. אמנם בפני בית המשפט המחוזי נטען כי האב אינו מתגורר בבית, וייתכן שכך הוא; אך עניין זה כלל לא זכה להתייחסות בהחלטת בית משפט השלום, כאשר זה הסתפק בהרחקה מן האב בלא ציין כיצד ההחלטה עולה בקנה אחד עם הנסיבות המשפחתיות של המבקשת. על כן הורה בית המשפט המחוזי על הארכת מעצרה של המבקשת עד מחר, 2.6.2022, בשעה 12:00.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הוגשה הבקשה למתן רשות ערר שלפניי. בערר נטען כי ההחלטה על הארכת מעצר המבקשת, לאחר שפג עיכוב הביצוע שניתן על ידי בית משפט השלום, ניתנה בלא סמכות; וזאת לאחר שהמבקשת הייתה נתונה במעצר בלתי חוקי במשך שעותיים עד לתחילת הדיון בבית המשפט המחוזי. המבקשת סבורה שהתעלמות בית המשפט המחוזי מנסיבות אלה, מהווה "פרס על התנהגות שלטונית שגויה", ופוגעת בזכויות היסוד שלה כעצורה. מעבר לכך, נטען כי נסיבות העבירה אינן מקימות עילת מסוכנות, מקום שבו לא מדובר בפגיעה חמורה, ואין למבקשת עבר פלילי רלוונטי. היא מוסיפה כי היא המטפלת היחידה באמה הסיעודית, וכי בימי מעצרה אין אף אחד מבני המשפחה שמגיע לטפל באם.

5. דין הבקשה להידחות. כידוע, בקשת רשות לערר "בגלגול שלישי" תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, כפי שנקבע בעניין חניון חיפה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"דלו(3) 123 (1982)) והוחל גם בהליכים פליליים (ראו, מני רבים: בש"פ 860/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.2.2022)). הלכה היא כי רשות לערר תינתן במקרים המעוררים שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המצדיקות התערבות (ראו, מני רבים: בש"פ 3210/21 קרא עין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.5.2021); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)). המקרה דנן אינו נופל בגדרם של חריגים אלה, ולא נמצא טעם מבורר להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. בכל הנוגע לטענות המבקשת לעניין מסוכנותה, והצורך לטפל באמה, מדובר בטענות ערעוריות מובהקות שאין מקומן להתברר בבקשה למתן רשות ערר "בגלגול שלישי".

לעניין טענת המבקשת למעצר בלתי חוקי, הלכה היא ששהייתו של אדם במעצר לא חוקי אינה מאיינת את סמכותו של בית המשפט לשקול את שאלת מעצרו ולהחליט בה לגופו של עניין, תוך איזון בין זכויותיו של העצור מצד אחד ובין האינטרס הציבורי מצד שני (ראו למשל: בש"פ 8763/16 ניאזוב נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (23.11.2016)), והאסמכתאות המובאות (שם). בנסיבות המתוארות בבקשה, ובשים לב לכך שהערר שהגישה המשיבה הוגש לבית

המשפט המחוזי בסד הזמנים המתאים והדיון התקיים בשעה מאוחרת לפקיעת המעצר אך בשל תקלה - איני סבורה שיש במצב דברים זה כדי להוביל לביטול החלטת בית המשפט המחוזי.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ב' בסיון התשפ"ב (1.6.2022).

ש ו פ ט ת
